ΙΣΚΙΟΣ ΤΡΙΓΥΡΩ ΜΟΥ....

Στό καταπράσινο τό δάσο,
— κι' ἄλλοτες πούχαμε καθίσει,
γλυκαδερφή, πρίν νά σέ χάσω, —
ἔρημο πουλάκι ἔχω γυρίσει....

Ἔρημος, χωρίς φίλο κι μόνο,
μέσα στό πράσινο βασίλειο,
γυρνῶ κι βλέπω κάθε κλῶνο,
τίς πέτρες γύρω κι τόν ἥλιο
καί ὅλ' αὐτά σ' αφομοιάζω!
Καί λέω τίς θύμησες τρισωίμενα!
τίς σβυσμένες, γλυκειά, ξεχνάω
καί καρτερῶ πικρά, θλιμμένα...
. . . .
Ἴσκιος τριγύρω μου 'σκορπίσθη
γλυκός· πές κι εἶσαι σύ κοντά μου..
Μήν ἡ ψυχή σου, μ' ἐλυπήθη
κι ἦρθε κρυφή παρηγοριά μου!!

4 — 8 — 32